

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 29 czerwca 2023 r.

DIH-3.707.46.2023.AWS

DECYZJA DIH-III-/55/2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) i d) w związku z art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr DW-16/2023 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy z dnia 27 kwietnia 2023 r. (nr akt kontroli: DW.8361.37.2023), na mocy której przedsiębiorcy: Mariusz Rochowicz Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ARMEL w Rypinie (zwanemu dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”), wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z uwagi na:

- 1) nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, co narusza art. 37 ust. 4 tejże ustawy;
- 2) nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania użytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;
- 3) udostępnienie na rynku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych bez dołączonej do niego informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, co narusza art. 39 pkt 3 tej ww. ustawy,

Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniach 13 oraz 20 marca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Kujawsko-Pomorskim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia

(nr DW.8361.37.2023) z dnia 13 marca 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie w [xxxxxxx] należącym ww. przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”) nie zawiadomiono strony o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrola została przeprowadzona na podstawie stosowanych bezpośrednio przepisów prawa Unii Europejskiej.

W toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca będąc dystrybutorem udostępniał na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, tj. prowadził sprzedaż detaliczną m. in. sprzętu oświetleniowego, elektronicznych przeznaczonych dla gospodarstw domowych, artykułów instalacyjnych i elektrycznych (w tym listew zasilających itp.).

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności pracownika kontrolowanego, będącego osobą czynną w lokalu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. *Kodeks cywilny* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360 ze zm.) z uwagi na nieobecność przedsiębiorcy bądź osoby przez niego upoważnionej. Kontrola miała na celu zweryfikowanie czy i w jakim stopniu przedsiębiorca realizuje obowiązki wynikające z przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622), (zwanej dalej: „*ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym*” bądź „*ustawą o zużytym sprzęcie*”).

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH ustalili, że strona wbrew ciążącemu na nich obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieściła w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Inspektorzy w toku kontroli ustalili równocześnie, iż kontrolowany podmiot w należącej do niego placówce handlowej nie wywiesił również informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Ponadto, inspektorzy stwierdzili, że kontrolowany podmiot oferował nabywcom sprzęt, do którego wprowadzający sprzęt nie dołączył informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi, wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie, przez co naruszył art. 39 pkt 3 tejże ustawy. Powyższe uchybienie stwierdzono w odniesieniu do 2 rodzajów sprzętu oferowanego do sprzedaży w kontrolowanej placówce, tj. przeciwprzebieciowych urządzeń zabezpieczających.

Pismem z dnia 15 marca 2023 r. Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę o rozpoczętej kontroli w sklepie w [xxxxxxx]. Do niniejszego pisma organ dołączył upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego, jak również druk oświadczenia o skali prowadzonego przedsiębiorstwa do uzupełnienia danych. Niniejszą korespondencję strona otrzymała w dniu 17 marca 2023 r.

W odpowiedzi na powyższe, strona w piśmie z dnia 20 marca 2023 r. poinformowała organ, że wycofuje ze sprzedaży przebieciowe urządzenia zabezpieczające do czasu wyjaśnienia brakującego wpisu dotyczącego art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie. Do przesłanego pisma załączyła uzupełnione oświadczenie o skali prowadzonego przedsiębiorstwa.

Szczegółowe ustalenia z kontroli udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DW.8361.37.2023) oraz dokumentacji fotograficznej zebranej w miejscu kontroli. Do niniejszego Protokołu przedsiębiorca uwag nie zgłaszał.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”) Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomieniem z dnia 3 kwietnia 2023 r., poinformował stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie - za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużyтым sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużyтым sprzęcie - za brak informacji, umieszczonej w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit. d) ww. ustawy - za udostępnianie na rynku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych bez dołączonej do niego informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie, co narusza art. 39 ust. 3 tej ustawy.

Jednocześnie, w tym samym piśmie organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu, na mocy art. 10 § 1 Kpa, prawie do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz wglądu do akt sprawy. Na realizację ww. uprawnień organ wyznaczył stronie 10-dniowy termin, liczony od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Ww. zawiadomienie doręczono przedsiębiorcy w dniu 5 kwietnia 2023 r.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z dnia 6 kwietnia 2023 r. (data wpływu do Wojewódzkiego Inspektoratu inspekcji Handlowej w Bydgoszczy: 14 kwietnia 2023 r.) poinformowała, że jeszcze w trakcie kontroli podjęła działania naprawcze polegające na umieszczeniu w punkcie sprzedaży stosownej wywieszki spełniającej wymagania ustawy o zużytym sprzęcie oraz o podjętych natychmiast po zakończeniu kontroli działaniach (w porozumieniu z producentem sprzętu), w wyniku których na etykietach sprzętów uzupełniono informację, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy. Przedstawiając powyższą argumentację strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

W dniu 27 kwietnia 2023 r. Kujawsko-Pomorski WIIH, działając w oparciu o art. 91 pkt 25, art. 91 pkt 26 lit. c) i d) w związku z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie wydał decyzję nr DW-16/2023 (sygnatura: DW.8361.37.2023), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych).

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 4 maja 2023 r.

W dniu 1 czerwca 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał odwołanie od ww. decyzji. W piśmie tym (opatrzone datą 16 maja 2023 r.; data wpływu do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy: 19 maja 2023 r.) przedsiębiorca zwrócił się z prośbą o ponowne rozpatrzenie sprawy i odstąpienie od kary pieniężnej. Poinformował, że jest mikroprzedsiębiorcą zatrudniającym 5 osób i prowadzącym niewielką działalność gospodarczą na powierzchni 320 m². Podniósł przy tym, że w czasie kontroli Inspekcji Handlowej uchybienia polegające na braku informacji o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym zostały usunięte w ciągu kilku minut w obecności kontrolujących, a kontrolowane przedłużacze zostały natychmiast usunięte ze sprzedaży i w porozumieniu z polskim producentem w ciągu 24 godzin zostały one zaopatrzone w informację o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji i mieszanin oraz części składowych i następnie wprowadzone do obrotu. Podmiot odwołujący podkreślił, iż jego pracownicy bardzo szybko usunęli nieprawidłowości stwierdzone w toku kontroli. Na koniec zaznaczył, iż nie mógł osobiście uczestniczyć w kontroli, gdyż nie został o niej wcześniej poinformowany.

Pismem z dnia 5 czerwca 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z odwołaniem od decyzji nr DW-16/2023 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 27 kwietnia 2023 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań. Strona nie skorzystała jednak z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest zobowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie odbioru zużytego sprzętu gospodarstwa domowego od konsumentów, który wskazano powyżej.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Ponadto, należy mieć na względzie przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 lit c) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym, kto wbrew art. 39 pkt 2 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5 000 zł do 500 000 zł. Tej samej karze podlega dystrybutor, który udostępnia na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonej do niego informacji (o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych), o której mowa w art. 13 ust.

1 pkt 2 ww. ustawy, ponieważ narusza postanowienia art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji nr DW-16/2023 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy z dnia 27 kwietnia 2023 r. (sygnatura: DW.8361.37.2023), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) w związku z naruszeniem art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3), art. 39 pkt 2 oraz art. 39 pkt 3 (w związku z art. 13 ust. 1 pkt 2) ustawy o zużytym sprzęcie.

Po przeanalizowaniu zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że strona postępowania nie wykonała ciężących na niej obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieściła w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 tej ustawy;
- art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieściła w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu;
- art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie, albowiem udostępniała na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonej do niego informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 tejże ustawy.

Powyższe skutkowało wymierzeniem kary pieniężnej.

Jednocześnie Prezes UOKiK stwierdził, że postępowanie administracyjne Kujawsko-Pomorski WIIH przeprowadził w sposób należyty, w tym organ ten zapewnił stronom wszystkie uprawnienia wynikające z przepisów prawa administracyjnego, zastosował i wyjaśnił przepisy prawa materialnego oraz administracyjnego mające zastosowanie w niniejszej sprawie, przeanalizował i uwzględnił wszystkie możliwe przestanki (kryteria) wymiaru kary. Tym samym, działania organu pierwszej instancji były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym odwołaniu strona postępowania zwróciła się z prośbą o ponowne rozpatrzenie sprawy i odstąpienie od wymierzenia jej kary pieniężnej.

Odnosząc się do argumentów strony wskazanych w odwołaniu, Prezes UOKiK stwierdza, że nie zasługują one na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że istotne dla sprawy są ustalenia poczynione w toku kontroli, tj. ustalenia, że strona nie wywiązała się w sposób należyty z obowiązków wynikających z ustawy o zużytych sprzęcie i nie umieściła w punkcie sprzedaży - w sklepie w [xxxxxxx] informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym oraz informacji o punktach selektywnego zbierania elektrośmieci, co naruszyło art. 39 pkt 2 tejże ustawy. Nadto, w przedmiotowej sprawie stwierdzono, iż strona będąc dystrybutorem sprzętu, uchybiła obowiązkowi określonemu w art. 13 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy w odniesieniu do dwóch rodzajów sprzętów elektrycznych. Powyższe uchybienia bezsprzecznie dowodzą, iż przedsiębiorca naruszył prawo w stopniu wysokim, pozbawiając konsumentów prawa do uzyskania istotnych informacji w zakresie należytego gospodarowania zużytych sprzętem.

Prezes UOKiK stwierdza dalej, że bez większego znaczenia w tym przypadku pozostaje okoliczność, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte „w ciągu kilku minut”, jak akcentowała strona. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytych sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych wymagane informacje w zakresie, o którym mowa w niniejszej decyzji, nie były dostępne dla konsumentów co znajduje potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych. Wyjaśnić w tym miejscu należy, iż celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Mając powyższe na uwadze, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego, który prowadzi - umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym. Co więcej, powinien zadbać, by sprzęt który oferuje nabywcom był właściwie oznakowany i posiadał wszystkie istotne wymagane prawem informacje, w tym także te odnoszące się do potencjalnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających w obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych. Z całą stanowczością Prezes UOKiK podkreśla, iż podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów po wskazaniu ich przez organ kontroli nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w czasie kontroli.

Organ drugiej instancji wskazuje dalej, że obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytych sprzęcie elektrycznym. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i w tym zakresie powinien tak zorganizować swoją działalność oraz odpowiednio przeszkolić pracowników, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy bez wyjątku, który jest dystrybutorem wprowadzającym

sprzęt w rozumieniu ustawy o zużytym sprzęcie. Organ drugiej instancji stoi na stanowisku, że czynność umieszczania wymaganych informacji dla klientów jest okolicznością całkowicie zależną od przedsiębiorcy.

Prezes UOKiK wyjaśnia również, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Nie ma znaczenia przy tym, czy naruszenie nastąpiło z winy umyślnej bądź nieumyślnej przedsiębiorcy. Samo udowodnienie braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem, stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężących na nim ustawowych obowiązków, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Ponadto, odnotować należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej. Taki tryb postępowania prowadzony jest w stosunku wszystkich podmiotów bez wyjątku, u których zostanie stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie.

Przedsiębiorca w złożonym odwołaniu podniósł m. in., że nie mógł uczestniczyć w kontroli, gdyż nie został o nich wcześniej poinformowany. Odpowiadając na powyższy argument Prezes UOKiK wyjaśnia, iż organ kontroli, jakim jest w tym wypadku Inspekcja Handlowa, jest uprawniony do przeprowadzania kontroli u danego przedsiębiorcy zarówno na podstawie zawiadomienia o wszczęciu kontroli (co oznacza, że przedsiębiorca jest powiadamiany o tym fakcie z pewnym wyprzedzeniem czasowym), jak i bez uprzedniego informowania o tym fakcie przedsiębiorcy. Uprawnienie organu, jakim jest możliwość przeprowadzenia kontroli bez zawiadomienia, będące wyjątkiem od ogólnej zasady zawiadamiania o kontroli, wynika bezpośrednio z ustawy - *Prawo przedsiębiorców*. W tym przypadku stanowi o tym art. 48 ust. 11 pkt 1 ww. ustawy i wskazuje, że: *„Zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się w przypadku, gdy: kontrola ma zostać przeprowadzona na podstawie ratyfikowanej umowy międzynarodowej albo bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.”* W przedmiotowej sprawie działania kontrolne u przedsiębiorcy zainicjowano w oparciu o konkretny przepis prawa Unii Europejskiej, a mianowicie art. 11 ust. 3 *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019 r., str. 1)*. Powyższy przepis, jako podstawa prawna, został wskazany przedsiębiorcy w Protokole kontroli (nr DW.8361.37.2023) - karta nr 1, jak również w *Upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli z dnia 13 marca 2023 r. (nr DW.8361.37.2023)*. Prezes UOKiK badając powyższe zagadnienie nie stwierdził, by Kujawsko-Pomorski WIIH przeprowadził kontrolę wbrew obowiązującym przepisom prawa. Działania podejmowane

przez organ pierwszej instancji w przedmiotowej sprawie stanowiły zatem legalne czynności kontrolne.

Ponadto, nieobecność przedsiębiorcy (lub osoby upoważnionej przez przedsiębiorcę do jej reprezentowania) nie stanowi przeszkody do przeprowadzenia kontroli jako takiej. Inspekcja Handlowa, ma możliwość do przeprowadzenia kontroli u przedsiębiorcy nawet, jeżeli stwierdzi jego nieobecność w miejscu kontroli, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Jak wskazuje ustawodawca w art. 50 ust. 5 ustawy - Prawo przedsiębiorców: *„W przypadku nieobecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej albo niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w ust. 3, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika przedsiębiorcy lub osoby zatrudnionej u przedsiębiorcy w ramach innego stosunku prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.”*

Prezes UOKiK oceniając zebrany materiał dowodowy stwierdził również, że organ pierwszej instancji w sposób prawidłowy przeanalizował i uwzględnił wszystkie przestanki określone w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, którymi się kierował przy wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej. Organ nie stwierdził by strona była wcześniej karana za naruszenie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, a przy miarkowaniu wysokości kary zważył na okoliczność, że w stosunkowo krótkim czasie przystąpiła do usunięcia stwierdzonych uchybień, a następnie je skorygowała.

Z drugiej strony podkreślić należy, że w rzeczonyj sprawie strona przede wszystkim nie wywiązała się z istotnych obowiązków informacyjnych, określonych zarówno w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3), jak i w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, a ponadto wbrew art. 13 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy przy 2 rodzajach sprzętów nie dołączyła informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi, co zostało jej udowodnione. Prezes UOKiK, podobnie jak Kujawsko-Pomorski WIIH uważa, że naruszenie trzech przepisów przez przedsiębiorcę jest niewątpliwie istotnym, poważnym naruszeniem z punktu widzenia interesów konsumentów. Co więcej, Prezes zauważa, że gdyby nie kontrola organu, która ujawniła rzeczywisty obraz nieprawidłowości przedsiębiorca w dalszym ciągu mógłby naruszać przepisy w przedmiotowym zakresie.

Prezes UOKiK dokonując szczegółowej analizy zebranego materiału dowodowego doszedł do wniosku, że w niniejszym przypadku brak jest także podstaw do umorzenia kary w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie przewidują możliwość od odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte

w tej sprawie umarza. Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przestanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Kujawsko-Pomorskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Przeprowadzona przez organ pierwszej instancji kontrola wykazała ponad wszelką wątpliwość, że doszło do poważnego naruszenia przepisów, o których mowa w niniejszej decyzji. Powyższy stan rzeczy potwierdzają ustalenia kontroli zawarte w Protokole kontroli. Do ww. Protokołu, strona nie wniosła uwag bezpośrednio ani na piśmie w terminie 7 dni od dnia przedstawienia Protokołu do podpisu. Tym samym nie skorzystała z uprawnienia przewidzianego w art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, pomimo iż została prawidłowo poinformowana o tym fakcie w *Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy*. Przedsiębiorca w żaden sposób nie udowodnił również, że nie miał wpływu na powstałe naruszenie. Tłumaczenia przedsiębiorcy, że uchybienia zostały błyskawicznie usunięte w obecności kontrolujących bądź wskazywanie na niemożność uczestniczenia w kontroli z powodu niepoinformowania go o tym fakcie - nie usprawiedliwiają strony, a zarazem nie pozwalają na uznanie, że skarżący nie miał żadnego wpływu na zaistniałe naruszenie.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK uznał, iż kontrolowany przedsiębiorca nie uczynił wszystkiego, czego można było od nich rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, a argumenty przedstawione przez niego nie dowodzą, że nie miał wpływu na powstałe naruszenie.

Rozpatrując odwołanie strony Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 1 i 2 Kpa. Przepis art. 189f § 1 Kpa wskazuje wprost jakie podstawowe przestanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie zamieściła w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji dotyczących możliwości pozbycia się zużytego sprzętu, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Ponadto, naruszyła art. 39 pkt 3 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma, gdyż wymagane informacje mają zapewnić konsumentom wiedzę o właściwym postępowaniu z odpadami elektronicznymi oraz umożliwić oddanie zużytego sprzętu, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony środowiska. Tym samym, przestanka pierwsza art. 189f § 1 pkt 1 nie została spełniona. Za spełnioną można natomiast uznać przestankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ w toku kontroli strona podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże ww. przestanki powyższe muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w omawianym przypadku nie spełniono warunku kumulatywności tychże przestank.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Organ drugiej instancji nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w wymiarze określonym przez Kujawsko-Pomorski WIIH.

Organ drugiej instancji zauważył również, że Kujawsko-Pomorski WIIH zastosował zasadę określoną w art. 93 ust. 5 ww. ustawy, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Zdaniem Prezesa UOKiK kara pieniężna została ustalona przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH na poziomie najniższym z możliwych, zważywszy że przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z trzech przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, o czym mowa w treści decyzji, a organ w przedmiotowej sprawie mógł wymierzyć skarżącemu podmiotowi karę nawet do wysokości 500 000 zł.

Organ drugiej instancji informuje, że zgodnie z art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytych sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Jednakże niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po tym jak niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Reasumując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. Tym samym, decyzja Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy z dnia 27 kwietnia 2023 r. (nr akt kontroli: DW.8361.37.2023) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytych sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek

